

"Musibete giriftar olduğu zaman, sağır, kör esbabdan başka derdine derman beklemiyor. لَا يَنْفَكُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّهِ" manasıyla âyetin ,Burayı ".oluyor mazhar sırrına فِي صَلَاتٍ birlikte izah eder misiniz?

"Seni bu hataya atıp bu vartaya düşüren, bir gözlü dehândır. Yani, harika, menhus zekândır. O kör dehân ile her şeyin hâlıkı olan Rabbinin unuttun, mevhum bir tabiata isnad ettin, âsârını esbaba verdin, o Hâlıkın malını bâtil mâbud olan tâğutlara taksim ettin. Şu noktada ve o dehân nazarında, her zîhayat, her bir insan, tek başıyla hadsiz a'dâya karşı mukavemet etmek ve nihayetsiz hâcâtın tahsiline çabalamak lâzım geliyor. Ve zerre gibi bir iktidar, ince tel gibi bir ihtiyar, zâil lem'a gibi bir şuur, çabuk söner şule gibi bir hayat, çabuk geçer dakika gibi bir ömürle, o hadsiz a'dâya ve hâcâta karşı dayanmaya mecbur oluyor. Halbuki, o biçare zîhayatın sermayesi, binler matluplarından birisine kâfi gelmiyor. Musibete giriftar olduğu zaman, sağır, kör esbabdan başka derdine derman beklemiyor. وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ "Kâfirlerin duası ancak boşa gider." (Ra'd, 13/14) sırrına mazhar oluyor."(1)

Kafirler, Allah'ın varlığını ve birliğini inkar edip O'nun yerine kör, sağır, dilsiz ve şuursuz olan tabiata inandıkları için, çaresizliklerinden, zavallılıklarından, acizliklerinden, zayıflıklarından ortaya çıkan duaları, yakarışları, serzenişleri Allah katında geçerli olmaz. Allah, inkar eden kafirleri kendi dertleri ile baş başa bırakır, onlara bir çözüm yolu bir yardım bir ferahlama vermez.

İnsan yaratılış bakımından gayet aciz, zayıf, fakir, nahif, kırılğan, huzurunu bozacak düşmanı çok, bu sebeple sonsuz bir kudrete, sonsuz bir zenginliğe dayanma ve yaslanma ihtiyacı içinde. Yani acizliğini giderecek sonsuz bir kudrete, fakirliğine ilaç olacak sonsuz bir zenginliğe, düşmanlarından koruyacak bir hamiye muhtaç. Bu da ancak Allah (c.c) olabilir. Yani şu fani dünya hayatında Allah'ı tanımayan bir insanın, gerçek anlamda mutlu ve huzurlu olabilmesi adeae imkansız gibi bir şey.

İnsan bu yaratılış özelliklerinden dolayı duaya, yakarmaya, serzeniş etmeye, dayanmaya çok muhtaç. Duaların kabul edilmesinin en birinci şartı, Allah'ı tanımak ve usulüne uygun bir şekilde Ona iman etmekten geçiyor. Bu incelik ayette çok veciz bir şekilde ifade edilmektedir.

Mesela, bir kafir musibete giriftar olduğu zaman, sağır ve k3r olan tabiattan başka derdine derman beklemiyor. Oysa tabiat, k3r ve sağır olduğu için, onun derdini g3remez feryadını işitemez ki onun imdadına yetişebilsin.

Allah da onun inkarına bir ceza olarak dualarına cevap vermiyor; bu durumda kafir koca kainat içinde dertleri ile birlikte yapayalnız ve çaresiz bir durumda kalıyor. Ayette bu gibi manalar işari ve 3st3 kapalı bir şekilde ifade ediliyor.

(1) bk. [Lem'alar, On Yedinci Lem'a.](#)